

STAGEBEDRIJF EN STAGIAIR LEREN VEEL VAN ELKAAR

Ellen van Heek

Omdat de vraag naar orthopedische schoenen en aanpassingen stijgt, is verdere uitbreiding van de beroepsgroep van orthopedische schoentechnici noodzakelijk. De vergrijzing onder de vakmensen vraagt om jonge, enthousiaste leerlingen. Zij leren het vak in de praktijk door middel van stages of een interne opleiding. Het stagelopen ervaart Remon Raue als een goede aanvulling op zijn studie.

Roessingh Revalidatie Techniek b.v. in Almelo begeleidt jaarlijks gemiddeld drie leerlingen die een orthopedische opleiding volgen bij Kennis- en Opleidingencentrum SVGB in Nieuwegein. Vorig jaar is dit bedrijf dan ook genomineerd en uitgeroepen tot 'Beste SVGB-leerbedrijf 2007'.

VOORBEELD

"Een hele eer", vindt Kortbeek. Hij zit al 44 jaar in het orthopedische schoenmakersvak en is nu zo'n 16 jaar als artsbezoeker en paskamermedewerker werkzaam bij Roessingh Revalidatie Techniek. "Ik vind het geweldig om jonge mensen te begeleiden tot vakbekwame mensen. Dit is het mooiste beroep van de wereld. Vooral het omgaan met mensen spreekt me ontzettend aan. Van 1970 tot 1990 heb ik gewerkt bij Wouda in Hengelo. Een begrip in de orthopedische wereld. De heer

Wouda was mijn grote voorbeeld. Nu zeggen leerlingen hetzelfde over mij. Dat is toch bijzonder!"

ACHTERGROND

Binnen de Orthopedische Techniek leidt de SVGB jaarlijks ongeveer 65 studenten op. Binnen de Orthopedische Schoentechniek zijn dat er 95. Het merendeel van de leerlingen heeft eerst een ander beroep uitgeoefend of een andere opleiding gevolgd. Kortbeek herkent dat. "Ook binnen onze organisatie komen veel mensen met een andere achtergrond binnen. Er is relatief weinig aandacht voor het ambacht. Mensen die niets te maken hebben met orthopedische techniek, weten vaak ook niet van het bestaan van de opleidingen en de bedrijven af."

STUDIE

Iemand die wel vanaf het begin bewust heeft gekozen voor het schoenmakersvak is Raue. Maar na tien jaar werkzaam te zijn geweest als schoenhersteller wilde hij wel eens wat anders. Inmiddels werkt Raue al weer zes jaar in Almelo bij Roessingh Revalidatie Techniek en volgt hij momenteel de opleiding Orthopedische Voorzieningen bij de SVGB. Kortbeek begeleidt hem hierbij. "Iedere donderdagmiddag bespreken we de doelstel-

Vervolg op pag. 26

Vervolg van pag. 25

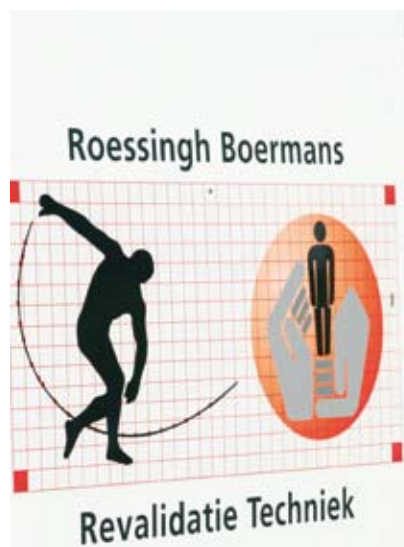
lingen die ik vanuit de opleiding moet behalen”, vertelt Raue. “Het mooie van dit bedrijf is dat je binnen de reguliere werktijden de mogelijkheid hebt om met je studie bezig te zijn. De verschillende materialen waar we mee werken en het feit dat je mensen helpt, maakt dit vak bijzonder.”

NIVEAU'S

De opleidingen Orthopedische Techniek en de Orthopedische Schoentechniek kennen een onderverdeling in niveau's. Het onderwijs en de werkzaamheden van de leerlingen op niveau 2 en 3 is gericht op alles wat zich bezighoudt met vervaardigen en repareren. Niveau 4 richt zich juist op artsenbezoeken en op alles wat in de behandelkamer plaatsvindt. Hierbij ligt de nadruk op de achterliggende pathologie en fysiologie. Na zijn diploma Orthopedische Voorzieningen gaat Raue verder met de opleiding Orthopedische Leesten. Zijn ambitie is om daarna de opleiding tot Orthopedisch Schoentechnicus te volgen (niveau 4).

KIJKJE

De leerlingen die intern worden opgeleid, lopen eerst minimaal een jaar mee in het bedrijf. “Zo beginnen ze enigszins voorbereid aan de oplei-

ding”, legt Kortbeek uit. “Wanneer je nog helemaal van niks weet, kan zo'n opleiding erg lastig zijn.” Raue beaamt dit. “Ik ben begonnen met zo'n dertig medeleerlingen. Inmiddels is ongeveer de helft afgehaakt, deels vanwege gebrek aan ervaring.” Voor de leerlingen die van buiten komen duurt de stage per stagebedrijf twee keer twee weken. “Het is goed dat leerlingen tegenwoordig bij verschillende bedrijven een kijkje in de keuken nemen”, vindt Kortbeek. Dat was vroeger wel anders. Toen heerste er bijna een soort beroepsgeheim per bedrijf.”

COMPUTERS

Niet alleen de leerlingen doen veel kennis op in de praktijk, ook de begeleiders steken heel wat op van de leerlingen. “Ik ben nog iemand van de oude stempel”, lacht Kortbeek. “Maar de ontwikkelingen gaan ontzettend hard. Waar we vroeger met pekdraad schoenen naaiden, gaan we tegenwoordig met de laptop naar de klant. Ik heb bijvoorbeeld niet zoveel verstand van computers. Mijn leerlingen gelukkig wel. Ik leer dan ook ontzettend veel van ze. Zo gebruiken we

bijvoorbeeld steeds vaker cadcam-opnames om een goede schoen te kunnen aanmeten. Het afleveren van de schoenen blijft altijd spannend. De praktijk wijst pas uit of het type schoen werkt. We hebben nu geluk dat veel dames ook een sportievere schoen willen dragen. Daar kunnen we meer mee. Vroeger waren het bijna alleen maar pumps.”

ANDERS

Voor Raue ziet de toekomst er positief uit. Hij is enthousiast en gedreven en het perspectief op de arbeidsmarkt is gunstig. In juni doet hij examen voor Orthopedische Voorzieningen. Hij zou graag bij Roessingh Revalidatie Techniek blijven werken. “De begeleiding en de sfeer zijn hier super. Er zijn niet veel medeleerlingen die kunnen zeggen dat ze het vak van iemand leren met meer dan veertig jaar ervaring. Daarnaast vind ik het heel mooi dat elk product dat we maken weer anders is. Ik kan het iedereen aanraden.”